

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

stemmelser i lovforslaget, anses det for overordentlig vigtigt, at man forsøger at skabe og fastholde en tilfredsstillende bygnings-situation for dansk teater. Dette synspunkt ligger bag ved de foreslåede regler i lovforslagets kapitel 5, men det giver sig her det første udslag i bestemmelsen om, at stats-tilskuddet til landelsscenernes bygnings-udgifter skal ydes med $\frac{3}{4}$. Herved tilstræber man at skabe bedre mulighed for, at teaterbygningerne kan holdes i den bedst mulige stand vedligeholdelsesmæssigt og teaterteknisk, en opgave, som til stor skade for teatrene er blevet stærkt forsømt.

Lovforslaget tager ikke alene sigte på de allerede eksisterende landsdelsscener, men gør det også muligt at yde statstilskud til nye scener; såfremt der skulle vise sig basis for at oprette sådanne. Man har naturligvis herved først og fremmest de sønderjyske landsdele i tankerne. Det er for tidligt med bestemtighed at udtale sig om muligheden for at oprette en sønderjysk landsdelscene, men med særligt henblik på, at en sådan scene en dag kan blive en realitet, har man i forslaget åbnet adgang til at fravige den for de eksisterende landsdelsscener gældende tilskudsordning, således at statens tilskud i særlige tilfælde kan ydes med en større andel. Man har tillige forudset, at det i andre situationer kan være begrundet, at statens tilskud ydes med en mindre andel.

Man har endelig ønsket at muliggøre, at der uden for landsdelsscenernes kreds kan oprettes egentlige kommunale teatre, hvis opgave først og fremmest eller udelukkende er knyttet til stedet. Det foreslås derfor, at reglerne om landsdelsscenernes tilskudsordning skal kunne anvendes på kommunale teatre i almindelighed. Det gælder også og måske navnlig den nævnte regel om en ændret fastsættelse af den økonomiske fordelingsnorm mellem stat og kommune.

Rejsende teatervirksomhed udøves dels af de såkaldte institutionsteatre, d. v. s. Andelsteatret, Arte og Dansk Folkescene, dels af forskellige mere privat organiserede turnéselskaber, for tiden tre. Begge disse turnéformer har behov for økonomisk støtte direkte beregnet til opsætning og udsendelse af de enkelte forestillinger, hvormed der rejses, og for hjælp til foretagelse

af større anskaffelser og moderniseringer af det tekniske udstyr, som hvert selskab medfører på sine turneer, f. eks. belysningsanlæg. Herudover har institutions-teatrene behov for et grundtilskud til deres virksomhed. Lovforslaget giver hjemmel for disse tilskudsformer, som for grundtilskuddenes vedkommende betegner en kodificering af gældende praksis, medens de øvrige tilskudsformer er nye, for så vidt som de mindre turnerende selskaber hidtil har modtaget årlige tilskud, som fastsættes fra gang til gang, beregnet til dækning af det i hver sæson påløbne driftsunderskud. Denne ordning har skabt store likviditetsvanskeligheder for selskaberne og har i det hele ikke virket tilfredsstillende. Ved bedømmelsen af den foreslåede nyordning må det erindres, at det rejsende teater i videste forstand — herunder det kgl. teater — for store dele af befolkningen repræsenterer den eneste mulighed for kontakt med teatrets kunst. Derfor stilles der også i forslagens afsnit vedrørende teaterbygninger forskellige forslag til forbedring af det rejsende teaters lokalesituation, og der stilles endvidere som noget nyt forslag om, at der til faste teatre — og til landsdelsscenerne, når de turnerer uden for deres naturlige virkeområde — skal kunne ydes turnétilskud efter reglerne for det rejsende teater. Disse støtteforanstaltninger skulle muliggøre en forbedring af de enkelte udsendte forestillingers kvalitet og skulle samtidig kunne danne grundlag for en udvidelse af den samlede turnévirk-somhed, en udvidelse, som vil kræve et samarbejde mellem samtlige deltagende om turneernes tilrettelæggelse. For at få dette samarbejde i gang er der optaget en bestemmelse om, at turnétilskud er afhængigt af samarbejde med et fællesorgan for det rejsende teater.

Af tredivernes halve snes teatre i hovedstadsområdet er i dag kun fem tilbage, hvortil kommer en lille nyoprettet forsøgs-scene. Siden teaterkommissionen påbegyndte sit arbejde i 1954, er fem teatre nedlagt, heraf et, Riddersalen, for ganske nylig, og et teater, Allé-Scenen, kæmper i disse dage for at komme i gang efter en — forhåbentlig midlertidig — lukning. Disse kendsgerninger siger tilstrækkeligt om de kår, hvorunder de private teatre forsøger